

[Lone Dybkjær]

snæver til oplysningsarbejde, til trods for at fremskridtspartiet har fået at vide allerede i 1976 og i øvrigt også kunne finde frem til det ved at læse i grundloven herom, at tiden mellem vedtagelsen i folketinget og afstemningen er afhængig af statsministeren. Det afhænger nemlig af, hvornår statsministeren vælger at lade et i folketinget vedtaget lovforslag bekendtgøre med meddelelse om, at der vil finde folkeafstemning sted. Herefter er tidsfristen ikke særlig lang, nemlig kun mellem 12 og 18 søgnedage, men før det tidspunkt kan man faktisk få så meget tid, som statsministeren nu skønner er vigtigt.

Da vi er tilhængere af folkeafstemning efter § 42, og da fremskridtspartiet alligevel ikke hører efter, er der vist ingen grund til at bruge yderligere tid på dette forslag og dets bemærkninger, hvor mange tåbelige påstande der end er opregnet i bemærkningerne.

Bollmann (CD):

Der er ikke mange i denne sal, der skal være i tvivl om CDs holdning til dette forslag. Vi mener, at beslutningen om indførelse af a-kraft burde været taget for længst, og vi har også adskillige gange meget klart taget afstand fra forslaget om en folkeafstemning. Vi har gjort det, fordi vi har den opfattelse, at man ikke kan kræve en stillingtagen fra vælgerne i spørgsmål, som vælgerne repræsenteranter ikke selv tør tage stilling til, fordi man synes, det er for vanskeligt. Det mener vi fortsat.

Jeg vil gerne anholde hr. Lawaetz' bemærkninger om, at et eller andet tilfældigt magert flertal vedtager en eller anden ting. Det er jo det, der sker ofte, og det sker, uanset om det er a-kraft eller noget andet. Det er det repræsentative demokratis betingelser.

Vi er bange for, at der ikke bliver tale om en folkeafstemning, men om en folkestemning. Og hvis vi vender os til nogle af bemærkningerne, skal jeg indrømme, at vi ser med meget stor skepsis på muligheden for, at institutionen Danmarks Radio netop på grund af, at fremskridtspartiet fremsætter et lovforslag, pludselig skulle være alsidig i dette spørgsmål.

CD må kraftigt afvise forslaget, uanset om det kommer fra fremskridtspartiet eller fra regeringen, og uanset om regeringen hedder SV eller kun S.

Waldorff (VS):

Det gode ved en folkeafstemning er jo, at befolkningen da heldigvis er klogere end folketinget. Vi går alligevel imod fremskridtspartiets forslag, ligesom vi har gjort det de fire andre gange. Det gør vi, fordi forslaget er dårligt, og det er et dårligt værn imod atomlobbyens forsøg på at presse atomkraften igennem.

For det første drejer selve forslaget sig kun om perioden frem til 1983, så kan man starte forfra. For det andet er tidspunktet elendigt valgt, det har vi også sagt før. For hver eneste dag, der går, vokser atomkraftmodstanden, og det gør den, fordi flere og flere får øjnene op for de tekniske forhold omkring atomkraften. Jeg er sådan set enig med den konservative ordfører, som siger, at disse ting stort set er belyst. Det er nemlig stort set belyst, at vi har at gøre med en ukontrollabel teknologi, og vi må på den baggrund afvise atomkraften.

Der er også flere og flere, som forstår, at atomkraft er en teknologi, som betyder en underminering af de demokratiske rettigheder, som eksisterer i samfundet, og der er også flere og flere, som kræver en udbygning af den alternative energi. Alt i alt er vi overbevist om, at tiden arbejder for en afvisning af atomkraft, og i løbet af forholdsvis få år vil a-krafttilhængerne udgøre et endnu mindre mindretal, end de udgør i dag, medmindre selvfølgelig – og det er det tredje forbehold over for fremskridtspartiets forslag – det lykkes atomlobbyen gennem deres helt enorme økonomiske muligheder og store propagandaapparat at få presset en beslutning om atomkraft igennem inden for de allernærmeste år ved hjælp af disse manipulerende skrækkampagner om konsekvenserne af ikke at indføre atomkraft.

Det er skrækkampagner, som allerede er i gang, og det er en uskøn forsamling af topampere i fagbevægelsen, borgerlige politikere, socialdemokratiske politikere og også folk omkring Risø, men først og fremmest elværkerne, som fører denne kampagne. Og elværkerne er forberedt på en folkeafstemning, de ved, hvad der skal gøres, de er klar til at lade millionerne rulle for at tvinge befolkningen ind under a-krafttåget. Disse koncessionerede selskaber, som elselskaberne er – det skulle man ikke altid tro, fordi de opfører sig som